

pro vyřízení její žádosti o propůjčení státního občanství, poněvadž obojí řízení jde paralelně vedle sebe, čili jak zástupce stížnosti při veřejném ústním líčení sám prohlásil, vyřízení st-řina opční prohlášení jde svojí cestou.

Kdyby tedy i byla st-řka podala včas opční prohlášení u kompetentního úřadu resp. kdyby i bylo pravda, že konstatování žal. úřadu, proti němuž se stížnost obrací, že až do 10. března 1922 opční prohlášení nepodala, nebylo správné, pak ani tato okolnost nemá právního významu pro posouzení sporu, o nějž jde, a nemůže býti shledávána vadnost řízení v tom, že žal. úřad o této skutečnosti (o podání opčního prohlášení) nekonal bližšího šetření, tím méně, když nař. rozhodnutím není prejudikováno vyřízení opčního prohlášení, o němž tvrdí st-řka, že bylo podáno včas u příslušného úřadu.

Není tedy stížnost důvodna i slušelo ji zamítnouti.

č. 2759.

Stavební právo (Slovensko): Ministr pro správu Slovenska nemá vůbec kompetenci instanční ve věcech stavebního povolení podle stavebního statutu župy nitranské; není povolán rozhodovati o revisionální stížnosti podané do rozhodnutí župana v takové věci.

(Nález ze dne 12. října 1923 č. 16.762.)

V ě c: Julius M. v Nitře proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o stavební povolení.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: — — — —

Uvažuje o stížnosti musil nss zkoumati předem příslušnost žal. úřadu k výroku, proti němuž stížnost směřuje.

Výrokem tímto zamítl úřad žádost o revisi rozhodnutí županského úřadu v Nitře týkajícího se udělení stavebního povolení zúčastněné straně a to jednak pro nedostatek legitimace zúčastněné strany, jednak též z důvodů meritorních.

Třeba tudíž odpověděti na otázku, zda úřad byl povolán k tomu, aby jako revisní stolice rozhodoval o postavení st-ře v řízení stavebním a o důvodnosti jeho námitek proti udělení stavebního povolení.

Dle § 274 stav. statutu župy nitranské č. 25/1912 př. 31.530/1911, schváleného výnosem býv. uh. min. vnitra z 21. listopadu 1914 č. 29.410/1913, rozhoduje ve věcech stavební policie v prvním stupni městská rada, v malých a velkých obcích hlavní služný, v druhém stupni župan a v třetím stupni župní správní výbor.

Z ustanovení toho plyne, že ministr pro správu Slovenska vůbec není instancí, aby mohl rozhodovati o udělení stavebního povolení dle řečeného statutu, a že se mohlo jednati jediné o to, zda rozhodnutí županského úřadu, jež v podstatě se srovnává s řešením stolice prvé, jest ve smyslu § 2 zák. čl. XX z r. 1901 rozhodnutím konečným, jež lze naříkati jediné stížností k nss-u, či zda proti němu přípustna byla ještě stížnost k župnímu správnímu výboru.

Příslušnost min. pro Slov. nelze také opřít o ustanovení § 3 zák. čl. XI z r. 1901, dle něhož proti souhlasnému rozhodnutí druhé stolice není zpravidla žádná apelace přípustna, nýbrž pouze revisní žádost k příslušnému ministerstvu, neboť dle § 12 tohoto zák. článku nevztahuje se ono ustanovení na záležitosti, jejichž konečné rozhodování náleží do oboru působnosti správního soudu. Poněvadž pak záležitost, o kterou zde jde, do oboru toho spadá a může po konečném svém vyřízení v cestě administrativní tvořiti předmět rozhodování nss-u, jest revisionální stížnost k příslušnému ministerstvu v tomto případě vyloučena.

Z toho patrně, že ministr pro Slov. k rozhodování o legitimaci k námítkám v řízení stavebním a o důvodnosti těchto námitek povolán nebyl, a měl tedy odmítnouti věcné rozhodování o revisionální stížnosti k němu podané, zároveň však učiniti opatření, aby strana, jež nesprávným poučením úřadu o přípustnosti revisionální stížnosti uvedena byla v omyl stran použitím opravných prostředků, neutrpěla tímto nesprávným poučením právní újmy.

Ježto úřad tohoto postupu nezachoval, nýbrž rozhořil ve věci samé, ačkoliv k tomu příslušným nebyl, jest rozhodnutí jeho nezákonné a slušelo je zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 2760.

Státní úředníci: Kdy je zrušena společná domácnost stát. úředníka s rodiči při přeložení úředníka a přestěhování rodičů do jiného místa? (drahot. přídavky a diety z důvodu vedení dvojí domácnosti).

(Nález ze dne 13. října 1923 č. 11.410.)

Věc: Ant. S. v Š. proti ministerstvu financí o služební diety.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro vady řízení.

Důvody: Antonín Š., vrchní berní správce v Č. B., jenž v lednu 1919 byl z rozkazu zem. fin. ředitelství v Praze exponován ke službě na Slovensku, posléze do Bratislavy, do svého exponování jako ženatý, avšak rozvedený, sdílel společnou domácnost ve svém bytu v Č. B. se svými rodiči, kteréž živil. Vzhledem k tomu povoleno mu zvýšení drahotního přídavku na druhou třídu rodinnou.

Dne 3. srpna 1919 odstěhovali se rodiče st-lovi mezitím, co on byl na Slovensku, z Č. B. do P. do domu své dcery, v němž mají výměnek jednoho pokoje a kuchyně. St-l sám byl pak dne 3. srpna 1920 z úřední moci přeložen přímo ze Slovenska k bernímu úřadu v Š. a pověřen jeho vedením. Sproštěn byv v Bratislavě služby koncem srpna 1920 a v Č. B. — formálně — dne 24. srpna 1920, nastoupil dne 11. října 1920 na svém novém působišti.

Žádost jeho za přiznání diet z důvodu, že nemůže naléztí bytu vhodného k umístění své domácnosti, vyřídilo zem. fin. ředitelství v Praze výnosem ze 17. listopadu 1920 v ten rozum, že se mu pouka-